

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจัดตั้งวิทยาเขต
พุทธศักราช ๒๕๕๔

เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งวิทยาเขต มีแนวการพิจารณาที่เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน และมีการพัฒนาการจัดการศึกษาเป็นขั้นเป็นตอนตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งวิทยาเขต พุทธศักราช ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ วิทยาเขตมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการ พระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ทั้งนี้ ให้กำหนด สุภษัชิต ปรัชญา ปณิธาน และวิสัยทัศน์ ให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ การจัดตั้งวิทยาเขตมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) มีสถานที่ตั้งอยู่ในวัด หรือที่ธรณีสงฆ์ จำนวนพื้นที่สำหรับตั้งวิทยาเขตไม่น้อยกว่า ๕๐ ไร่ และได้รับอนุญาตจากทางวัดให้ใช้สถานที่ไม่น้อยกว่า ๕๐ ปี หรือมีที่ดินของมหาวิทยาลัยหรือที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สอยสำหรับวิทยาเขต ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ไร่

(๒) มีอาคารของวิทยาเขต ประกอบด้วย

๒.๑) อาคารสำนักงาน/อาคารเรียน พื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๗,๕๐๐ ตารางเมตร

๒.๑.๑) ห้องบรรยายความจุ ๒๐๐ รูปหรือคนขึ้นไป ๐.๙ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๑.๒) ห้องบรรยายความจุ ๑๐๐ รูปหรือคน ๑.๐ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๑.๓) ห้องบรรยายความจุ ๕๐ รูปหรือคน ๑.๑ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๑.๔) ห้องบรรยายความจุ ๒๕ รูปหรือคน ๑.๕ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๑.๕) ห้องสำนักงานไม่น้อยกว่า ๗.๕ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๑.๖) ห้องสำหรับอาจารย์ไม่น้อยกว่า ๗.๕ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๒) อาคารหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ พื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตารางเมตร พื้น เพดานและผนังอาคารควรประกอบด้วยวัสดุเก็บเสียง อาคารควรมีระบบควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ แสงสว่าง และระบบป้องกันสาธารณภัยอย่างเหมาะสมและได้มาตรฐานเพื่อป้องกันและบำรุงรักษาทรัพยากรห้องสมุดมิให้เกิดการชำรุดเสียหายก่อนเวลาอันสมควร

๒.๒.๑) เนื้อที่สำหรับผู้ใช้ ให้มีที่นั่งร้อยละ ๒๕ ของผู้ใช้โดยเฉลี่ยต่อวันโดยคิดพื้นที่ประมาณ ๒.๒๕-๓.๑๕ ตารางเมตร/รูปหรือคน ทั้งนี้ ให้จัดห้องศึกษาเดี่ยว และห้องศึกษากลุ่มสำหรับนิสิตและอาจารย์ตามความเหมาะสม ส่วนเนื้อที่สำหรับวางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์สำหรับผู้ใช้ควรมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนที่นั่งในห้องสมุด

๒.๒.๒) เนื้อที่สำหรับเก็บหนังสือและวารสารเย็บเล่ม

- สำหรับจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ เล่มแรก ๐.๐๐๕๐ ตารางเมตร/เล่ม
- สำหรับจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ เล่มต่อไป ๐.๐๐๘๑ ตารางเมตร/เล่ม
- สำหรับจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ เล่มต่อไป ๐.๐๐๗๒ ตารางเมตร/เล่ม
- ถ้าจำนวนหนังสือทั้งหมดมากกว่า ๖๐๐,๐๐๐ เล่มขึ้นไป ๐.๐๐๖๓ ตารางเมตร/เล่ม ทั้งนี้ ควรจะเตรียมเนื้อที่สำหรับทรัพยากรสารสนเทศที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตด้วย

๒.๒.๓) เนื้อที่สำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน และสำหรับการให้บริการจัดวางเอกสารการทำงาน เครื่องมือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์อื่น ๆ ให้คิดเนื้อที่เป็น ๑ ใน ๘ ส่วน จากเนื้อที่รวมทั้งหมดของเนื้อที่สำหรับผู้ใช้ และเนื้อที่สำหรับจัดเก็บหนังสือ

๒.๓) อาคารหอประชุม พื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตารางเมตร

๒.๓.๑) ห้องประชุมความจุ ๒๐๐ รูปหรือคนขึ้นไป ๑.๐ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๓.๒) ห้องประชุมความจุ ๑๐๐-๒๐๐ รูปหรือคน ๑.๕ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๓.๓) ห้องสัมมนาความจุ ๓๐ รูปหรือคน ๑.๘ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๔) อาคารหอพัก พื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๖,๓๐๐ ตารางเมตร

๒.๔.๑) ระดับปริญญาตรี ขนาดความจุ ๔ รูปหรือคน : ห้อง ๗.๐ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๔.๒) ระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดความจุ ๒ รูปหรือคน : ห้อง ๙.๐ ตารางเมตร : รูปหรือคน

๒.๔.๓) ห้องน้ำเฉลี่ย เป็นไปตามสัดส่วนนิสิต

๒.๕) อาคารหอฉัน พื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๒,๘๐๐ ตารางเมตร เฉพาะพื้นที่ฉันภัตตาหารหรือรับประทานอาหาร ๑.๕ ตารางเมตร : รูปหรือคน และสามารถรองรับนิสิตได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของจำนวนนิสิตทั้งหมด

ทั้งนี้ ทุกอาคารต้องมีระบบสาธารณสุขและความปลอดภัยของบริเวณและอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีทุนพัฒนาของมูลนิธิหรือกองทุนเริ่มต้นจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบล้านบาท และสามารถหากองทุนหมุนเวียนในแต่ละปีงบประมาณจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาทเพื่อสนับสนุนงานจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๔) เป็นวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี จำนวนไม่น้อยกว่า สี่สาขาวิชา ระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่าสองสาขาวิชา และมีนิสิตจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยรูปหรือคน

(๕) มีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนปฏิบัติการ สายปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารงานทั่วไปไม่น้อยกว่าสิบอัตรา และมีอาจารย์ประจำวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกในสาขาวิชาที่เปิดสอน จำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบอัตรา

(๖) มีระบบห้องสมุด ที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ สถาบันสมทบ ห้องเรียน และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ และมีหนังสือในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาแกนพระพุทธศาสนา และหมวดวิชาเฉพาะด้าน ในสัดส่วนต่อนิสิตเท่ากับห้าสิบเล่มต่อหนึ่งรูปหรือคน ในสัดส่วนต่ออาจารย์หนึ่งร้อยเล่มต่อหนึ่งรูปหรือคน

หนังสือเฉพาะสาขาวิชาให้มี ๕๐๐ เล่ม สำหรับปริญญาตรี ๓,๐๐๐ เล่ม สำหรับระดับปริญญาโท

กรณีที่มีการเปิดสอนในระดับอื่นที่สูงกว่าระดับปริญญาโทให้มีหนังสือ ๖,๐๐๐ เล่ม สำหรับระดับปริญญาโท

กรณีที่ไม่มีการเปิดสอนระดับอื่นที่สูงกว่าระดับปริญญาโทให้มีหนังสือ ๖,๐๐๐ เล่ม สำหรับการศึกษาเฉพาะทาง ๖ ปี ๒๕,๐๐๐ เล่ม สำหรับปริญญาเอก

(๗) มีครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์สำนักงาน เพียงพอกับจำนวนนิสิตในสาขาวิชาที่เปิดสอน และมีครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์เพื่อเจ้าหน้าที่และอาจารย์ ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๘) ต้องมีแผนพัฒนาวิทยาเขตระยะห้าปีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย

(๙) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะสงฆ์ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ภาคและหนที่วิทยาลัยตั้งอยู่

(๑๐) ต้องเป็นโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๕ สถานที่ตั้งของวิทยาเขตให้ใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต ...” ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น

ข้อ ๖ ในการจัดตั้งวิทยาเขตมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

(๑) ประธานกรรมการประจำวิทยาลัย เสนอขออนุมัติบรรจุโครงการจัดตั้งวิทยาเขตไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยสังกัดส่วนกลาง หรือ คณะกรรมการประจำวิทยาเขต พิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) คณะกรรมการกำกับดูแลนโยบายและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติให้บรรจุโครงการจัดตั้งวิทยาเขต ไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย

(๓) ประธานกรรมการประจำวิทยาลัย เสนอขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดตั้งวิทยาเขต เพื่อให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยสังกัดส่วนกลาง คณะกรรมการประจำวิทยาเขต และสภาวิทยาเขต พิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

(๔) มหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งครอบคลุมหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งวิทยาเขต เพื่อศึกษาข้อมูล ตรวจสอบความพร้อมตามเกณฑ์ในข้อ ๔ เสนออธิการบดี ก่อนเสนอสภาวิชาการให้ความเห็นชอบ

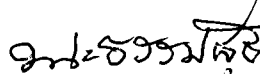
(๕) สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

(๖) เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติเรียบร้อยแล้ว มหาวิทยาลัยจัดทำเป็น
ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุมัติจัดตั้งวิทยาเขตแล้ว วิทยาเขตต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง เสนอ
คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และจัดทำรายงานประจำปีเสนอ
มหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย